

2 Счетоводна политика (продължение)

2.1 База за изготвяне на финансовия отчет (продължение)

(а) Нови и изменени стандарти приети от Предприятието

Няма нови стандарти и изменения на стандарти, приети от Предприятието за финансовата година, започваща на 1 януари 2012 г.

(б) Нови стандарти и изменения, както и разяснения, задължителни за прилагане за първи път за финансовата година започваща на 1 януари 2012 г., но неприложими за Предприятието в момента (въпреки, че могат да окажат влияние върху отчитането на бъдещи трансакции и събития)

Оповестявания – Трансфери на финансови активи – Изменения на МСФО 7 (издаден през октомври 2010 г. и в сила за годишни периоди, започващи на или след 1 юли 2011 г.). Промяната изисква допълнителни оповестявания по отношение на излагания на риск, произлизащ от трансфериранни финансови активи. Изменението включва изискване да се оповестява по клас на актив характера, балансовата стойност и описание на рисковете и ползи на финансови активи, които са били прехвърлени към друга страна, но въпреки това остават в балансовия отчет на предприятието. Изисква се също оповестяванията да позволяват на заинтересования да разбере количеството на всички свързани задължения, както и връзката между финансови активи и свързани задължения. Когато финансови активи са били отписани, но предприятието все още е изложено на определени рискове и ползи, свързани с прехвърления актив, се изисква допълнително оповестяване с цел да се разберат ефектите от тези рискове.

Посочените изменения не намериха израз в допълнителни или изменени оповестявания и нямаха съществено въздействие върху оценката или при признаването на трансакциите и салдата, посочени в този финансов отчет.

(в) Нови стандарти и тълкувания, които са задължителни за годишните периоди, започващи на или след 1 януари 2013 г. или по-късно, и които Предприятието не е приело по-рано

МСФО 7 „Финансови инструменти”(промени), (издаден през декември 2011 г. и в сила за годишни периоди, започващи на или след 1 януари 2013 г.). Изменението изисква оповестявания, които ще позволят на използващите финансовите отчети на предприятието да оценят ефекта или потенциалния ефект на споразумения за петиране, включително права за компенсация. Изменението ще има влияние върху оповестявания, но няма да има въздействие върху оценката и признаването на финансови инструменти.

МСФО 13 “Оценяване по справедлива стойност” (издаден през май 2011 г. и в сила за годишни периоди, започващи на или след 1 януари 2013 г.) има за цел да подобри съпоставимостта и да намали сложността чрез предоставяне на точна дефиниция на справедливата стойност и единствен източник за оценка на справедливата стойност и изисквания за оповестяване приложими за МСФО. Предприятието оценява влиянието на стандарта върху финансовите си отчети.

2 Счетоводна политика (продължение)

2.1 База за изготвяне на финансовия отчет (продължение)

(в) Нови стандарти и тълкувания, които са задължителни за годишните периоди, започващи на или след 1 януари 2013 г. или по-късно, и които Предприятието не е приело по-рано (продължение)

МСС 1, „Представяне на финансови отчети“ (изменен), (издаден през юни 2011 г., в сила за годишни периоди, започващи на или след 1 юли 2012 г.), променя оповестяването на статии, представени в друг всеобхватен доход. Промените изискват предприятията да разделят статии, представени в друг всеобхватен доход в две групи, на базата на това дали е възможно или не те да бъдат прекласифицирани в печалба или загуба в бъдеще. Предложеното заглавие използвано от МСС 1 се промени на „отчет за печалба и загуба и друг всеобхватен доход“. Измененията нямат влияние върху финансовите отчети на Предприятието.

МСС 19 „Доходи на пасти лица“ (променен), (издаден през юни 2011 г., в сила за годишни периоди, започващи на или след 1 януари 2013 г.), налага значителни промени в признаването и оценката на определени разходи за дефиниран пенсионен доход и обезщетения при прекратяване и към оповестяванията на венчки доходи на пасти лица. Стандартът изисква признаване на венчки промени в нетно определеното задължение (актив) за дефинирани доходи, когато те се появят, както следва: (а) разходи за трудов стаж и нетна лихва в печалба и загуба; и (б) преоценяване в друг всеобхватен доход. Предприятието оценява влиянието на стандарта върху финансовите си отчети.

МСС 32 „Класификация на права“ (променен), (издаден през декември 2011 г. и в сила за годишни периоди, започващи на или след 1 януари 2014 г.). Изменението добави насока по прилагането на МСС 32, за да се адресират несъответствия, идентифицирани при прилагането на някои критерии за компенсиране. Това включва изясняване на смисъла на „в момента притежава законно право на компенсация“ и на това, че някои от системите за брутно уреждане могат да бъдат считани еквивалентни на нетно уреждане. Предприятието оценява влиянието на стандарта върху финансовите си отчети.

Други нови и променени стандарти и тълкувания, които не се очаква да оказат каквото и да е въздействие върху тези финансови отчети:

МСФО 1 “Прилагане за първи път на МСФО” - промяна, отнасяща се до хиперинфлация и премахване на препратките към фиксирани дати на някои изключения и освобождавания (издаден през декември 2010 г. и в сила за годишни периоди, започващи на или след 1 януари 2013 г.).

МСФО 10 “Консолидираният финансов отчети” (издаден през май 2011 г. и в сила за годишни периоди, започващи на или след 1 януари 2013 г.).

МСФО 11 “Съвместни споразумения” (издаден през май 2011 г. и в сила за годишни периоди, започващи на или след 1 януари 2013 г.).

МСФО 12 “Оповестяване на дялови участия в други предприятия” (издаден през май 2011 г. и в сила за годишни периоди, започващи на или след 1 януари 2013 г.).

2 Счетоводна политика (продължение)

2.1 База за изготвяне на финансовия отчет (продължение)

(в) Нови стандарти и тълкувания, които са задължителни за годишните периоди, започващи на или след 1 януари 2013 г. или по-късно, и които Предприятието не е приело по-рано (продължение)

МСС 27 „Консолидирани и индивидуални финансови отчети“ (ревизиран през май 2011 г. и в сила за годишни периоди, започващи на или след 1 януари 2013 г.) е променен и сега целта му е да представи изисквания за осчетоводяване и оповестяване свързани с инвестициите в дъщерни, съвместни и асоциирани предприятия, когато предприятието изготвя индивидуални финансови отчети. Насоките за контрол и консолидирани финансови отчети в МСС 27 са заменени от МСФО 10 „Консолидирани финансови отчети“

МСС 28 „Инвестиции в асоциирани предприятия“ (ревизиран през май 2011 г. и в сила за годишни периоди, започващи на или след 1 януари 2013 г.) прилага метода на собствения капитал в оценяването на инвестиции в съвместни дружества.

КРМСФО 20 „Разходи по разкриване в производствената фаза на открита мина“ (издаден през октомври 2011 г. и в сила за годишни периоди, започващи на или след 1 януари 2013 г.).

МСФО 1 „Прилагане за първи път на международните стандарти за финансови отчети“ – правителствени заеми. Измененията, касаещи заеми получени от правителствата при лихвени проценти по-ниски от пазарните, освобождават предприятията прилаганци за първи път МСФО от пълно ретроспективно прилагане на МСФО, когато отчитат тези заеми при преминаването. Това води до облекчения за предприятията прилаганци за първи път МСФО.

МСФО 9, „Финансови Инструменти: Класификация и Оценка“. МСФО 9, издаден през ноември 2009 г., заменя онези части на МСС 39, свързани с класификацията и оценяването на финансови активи. Впоследствие, във връзка с класификацията и измерването на финансови задължения, МСФО 9 беше изменен отново през октомври 2011 г. През декември 2012 г., Стандартът бе изменен с цел да: (а) промени датата на влизане в сила за годишни периоди, започващи на или след 1 януари 2015 г. и (б) добави преходни оповестявания. Ключови характеристики на стандарта са:

- Изисква се финансовите активи да се класифицират в две категории за оценка: такива, които следва да бъдат оценявани впоследствие по справедлива стойност и такива, които да бъдат оценявани впоследствие по амортизирана стойност. Решението следва да се вземе при първоначално признаване. Класификацията зависи от бизнес модела на предприятието за управление на неговите финансови инструменти и договорените паричните потоци на инструмента.
- Инструмент впоследствие се измерва по амортизирана стойност, единствено ако е дългов инструмент и ако и двете условия: (а) целта на бизнес модела на предприятието е да задържи актива за събиране на договорени парични потоци, и (б) договорените парични потоци на актива представляват плащания само на главница и лихви (в смисъл, има само „основни характеристики на заем“); са в сила. Всички други дългови инструменти се оценяват по справедлива стойност в печалбата или загубата.

2 Счетоводна политика (продължение)

2.1 База за изготвяне на финансовия отчет (продължение)

(в) Нови стандарти и тълкувания, които са задължителни за годишните периоди, започващи на или след 1 януари 2013 г. или по-късно, и които Предприятието не е приело по-рано (продължение)

- Всички капиталови инструменти се оценяват впоследствие по справедлива стойност. Капиталови инструменти, държани за търгуване, ще се оценяват по справедлива стойност в печалбата или загубата. За всички други капиталови инвестиции може да се направи окончателен избор при първоначалното признаване да се признаят по-скоро нереализирани и реализирани печалби и загуби чрез друг всеобхватен доход, отколкото печалба или загуба. Необходимо е да няма рециклиране на печалбите и загубите по справедлива стойност към печалбата или загубата. Този избор може да бъде направен на основание „инструмент по инструмент“. Дивидентите следва да се представят в печалбата или загубата дотогава, докогато представляват възвръщаемост на инвестиция.

Повечето от изискванията на МСС 39 за класификация и оценка на финансови задължения не бяха променени в МСФО 9. Ключова промяна е, че ще се изисква предприятието да представи резултатите от промените в собственения му кредитен риск на финансови задължения, определени по справедлива стойност чрез печалба или загуба в друг всеобхватен доход.

(г) Нови или изменени Стандарти и Тълкувания, които все още не са одобрени от Европейския съюз

Подобрение на Международните Стандарти за Финансови Отчети (издадени през май 2012 г. и в сила за годишни периоди започващи от 1 януари 2013 г.). Подобренията се състоят в измененията на пет стандарта. МСФО 1 е променен, за да: (i) разясни, че ако едно предприятие поднови прилагането на МСФО при изготвяне на финансовите си отчети може или да повтори прилагането на МСФО 1 или да приложи МСФО ретроспективно, все едно никога не е прекратявало прилагането им и (ii) да добави освобождаване от прилагане на МСС 23 „Разходи по заеми“ ретроспективно за предприятия прилагачи МСФО за първи път. МСС 1 е изменен, за да разясни, че не е задължително оновестяване на трети баланс в приложенията, който се представя в началото на предходния период, тъй като е бил съществено повлиян от корекция на грешки в предходни периоди, промяна в счетоводната политика или рекласификация поради представяне, а се изисква, когато предприятието доброволно решава да добави допълнителни сравнителни отчети. МСС 16 е изменен, за да разясни, че ако оборудване, което се използва повече от един период се класифицира като имоти, машини и съоръжения, а не като материален запас. МСС 32 е изменен, за да даде допълнителни насоки, че данъчните задължения в резултат на изплатени дивиденди на собствениците се отчитат в отчета за доходите, както винаги е било изисквано от МСС 12. МСС 34 е изменен, за да бъдат съобразени изискванията му с тези на МСФО 8. МСС 34 ще изисква оновестяване на мярка за оценка на общите активи и пасиви на оперативен сегмент, само ако тази информация е предоставяна на регулярна база на главния експлоатационен ръководител и има съществена промяна в тези мерки от последните годишни финансови отчети.

2 Счетоводна политика (продължение)

2.1 База за изготвяне на финансовия отчет (продължение)

(г) Нови или изменени Стандарти и Тълкувания, които все още не са одобрени от Европейския съюз (продължение)

Преходни изменения в ръководството към МСФО 10, МСФО 11 и МСФО 12 (издадени на 28 юни 2012 г. и влизачи в сила за годишни периоди започващи от 1 януари 2013 г.). Измененията разясняват насоките за преход в МСФО 10 Консолидирани финансови отчети. Предприятията прилагачи МСФО 10 трябва да оценят контрола в първия ден на годишния период, в който МСФО 10 е приложен и ако заключението за консолидация съобразно МСФО 10 се различава от МСС 27 и ИКР 12, непосредствено предхождащият период (2012 г. за предприятията изготвящи финансов отчет за календарна година и прилагачи МСФО 10 през 2013 г.) се коригира, освен ако не е практически приложимо. Изменението също така въвежда допълнително освобождаване в МСФО 10, МСФО 11 „Съвместни споразумения“ и МСФО 12 „Оповестяване на дялови участия в други предприятия“, ограничавайки изискванията за корекция на сравнителната информация само за непосредствено прехождания сравнителен период. В допълнение, измененията ще премахнат изискванията за представяне на сравнителна информация в оповестявания свързани с неконсолидирани структурирани предприятия за периоди преди прилагането на МСФО 12.

Изменение на МСФО 10, МСФО 12 и МСС 27 – Инвестиционни предприятия (издадени на 31 октомври 2012 г. и в сила за годишни периоди, започващи на или след 1 януари 2014 г.). Изменението въвежда дефиницията на инвестиционно предприятие, като предприятие, което (i) получава средства от инвеститори с цел предоставянето на услуги по управление на инвестициите (ii) поема ангажимент към инвеститорите си, че дейността на предприятието са инвестиции само с цел увеличаване на капитала или инвестиционен доход (iii) оценява инвестициите си по справедлива стойност. Изисква се инвестиционното предприятие да отчита дъщерните си дружества по справедлива стойност в печалбата или загубата, както и да консолидира само тези дъщерни дружества, които предоставят услуги, които са свързани с инвестиционните дейности на предприятието. МСФО 12 е изменен, за да въведе изискванията за оповестяване, включително направените съществени преценки дали едно предприятие е инвестиционно предприятие, на информацията относно финансова и група подкрепа предоставена на неконсолидирано дъщерно дружество без значение дали има намерение тази подкрепа да бъде предоставена или вече е направено.

2.2 Сделки в чуждестранна валута

(1) Функционална валута и валута на представяне

Отделните елементи на финансовия отчет на Дружеството се оценяват във валутата на основната икономическа среда, в която то извършва дейността си (“функционална валута”). Финансовите отчети са представени в български лева, която е и функционалната валута и валутата на представяне на Дружеството. Българският лев е фиксиран курс към еврото от 1 януари 1999 г. по силата на въведения валутен борд в България.

2 Счетоводна политика (продължение)

2.2 Сделки в чуждестранна валута (продължение)

(2) Сделки и салдо

Сделките в чуждестранна валута се трансформират във функционална валута, като се прилага официалния курс за съответния ден. Печалбите и загубите от промяна във валутните курсове, възникнали в резултат на разплащания по сделки в чуждестранна валута, както и от преоценка по заключителен валутен курс на деноминирания в чуждестранна валута активи и пасиви се признават в печалбата/загубата за периода.

2.3 Имоти, машини и съоръжения (ИМС)

Категорията „земи и сгради“ включва основно производствените помещения, офиси и магазини. Дружеството избира като своя счетоводна политика за тази група модела на преоценка. Към 31.12.2012 г. е извършена оценка по справедливи стойности от лицензиран оценител на база на пазарни доказателства земята и сградите са представени по преоценена стойност, която е справедливата стойност на активите към датата на преоценката, като е формиран преоценъчен резерв с направената корекция на балансовите им стойности. Отразен е и ефект върху отерочените данъци като резултат от направената преоценка. Натрупаната амортизация към датата на преоценката е елиминирана срещу брутната преносна стойност на актива и получената нетна сума се коригира до преоценената стойност на актива.

Справедливата стойност на земите и сградите, отчитани по преоценъчния модел в съответствие с МСС 16 „Имоти, машини и съоръжения“, са подновявани достатъчно регулярно, за да поденгурят балансовата стойност да не се различава съществено от тази, която би била определена, ако беше справедливата цена в края на отчетния период. Ако няма пазарно базирани данни за справедливата цена, тя се определя използвайки доходния подход (или подхода на амортизираните разходи за подмяна).

Ръководството обновява отчетната стойността на земите и сградите, отчитани по преоценъчния модел към отчетната дата чрез използване на пазарно установени доказателства и е удовлетворено, че съществуват достатъчно такива, които да подкрепят балансовите стойности. Дружеството осъществява дейността си в сектора на хранително-вкусовата и аграрната икономика в страната, които към края на отчетния период и до момента не са съществено негативно повлияни от описаните в Прил. 4(г) ефекти на кризата по света. Наличната информация за икономиката, в това число за тези два сектора, както и информацията за цените на отделните видове имоти в страната и тенденциите за развитие на тези цени дават основание на ръководството да счита, че балансовите стойности на земите и сградите към датата на баланса не се отличават съществено от техните справедливи цени. При тази преценка е взето под внимание и това, че справедливата цена е стойността, на която имотите могат да бъдат продадени между добре осведомени и желаещи да извършат това страни в справедлива сделка, като „желаещ продавач“ не е притиснат продавач, който би продал на каквато и да е цена.

Машини, съоръжения и транспортни средства са посочени по историческа стойност, намалена с начислената амортизация и евентуална обезценка. Историческата цена включва всички разходи, които са пряко свързани с придобиването и въвеждането в експлоатация на активите.

2 Счетоводна политика (продължение)

2.3 Имоти, машини и съоръжения (ИМС) (продължение)

Последващите разходи се прибавят към балансовата стойност на актива или се отчитат като отделен актив, само когато се очаква, че Дружеството ще получи бъдещи икономически изгоди свързани с употребата на този актив и когато отчетната им стойност може да бъде достоверно определена. Балансовата стойност на заменената част се отписва. Всички други разходи за поддръжка и ремонт се отразяват в печалбата/загубата в периода, в който са извършени.

Увеличенията в балансовата стойност, произтичащи от преоценка, се признават в другия всеобхватен доход и се натрупват като преоценъчен резерв в капитала, освен ако не компенсират предходни намаления, признати в печалбата или загубата, в който случай те също се признават в печалбата или загубата. Намаления, които компенсират предходни увеличения относно един и същ актив, се признават в другия всеобхватен доход и намаляват преоценъчния резерв, като всички други намаления се признават в печалбата или загубата. В края на всеки отчетен период разликата в амортизацията, изчислена на база на преоценената стойност на актива и на база на първоначалната историческа стойност на актива се прехвърля от преоценъчния резерв в неразпределена печалба от предходни периоди.

Земите и разходите за придобиване на ИМС не се амортизират.

Амортизацията на останалите имоти машини и съоръжения се начислява по линейния метод с цел разпределяне на разликата между балансовата стойност и остатъчната стойност върху полезния живот на активите, както следва:

Сгради	25 години
Машини и съоръжения	3-25 години
Инвентар и транспортни средства	3-8 години

Остатъчната стойност и полезния живот на активите се преразглеждат, и ако е необходимо, се правят съответни корекции към всяка дата на изготвяне на финансовия отчет.

Балансовата стойност на актива се намалява до възстановимата му стойност в случаите когато балансовата стойност на актива е по-голяма от неговата очаквана възстановима стойност (Приложение 2.6).

Печалбите и загубите от продажба на ИМС се определят като се сравнят приходите от продажбата с балансовата стойност и са включени в другите приходи в отчета за всеобхватния доход.

Разходите по заеми за придобиване на ИМС се отчитат като текущи разходи през периода, за който се отнасят, понеже дружеството няма отговарящи на условията за капитализация активи.

2 Счетоводна политика (продължение)

2.4 Нематериални активи

Придобитите програмни продукти и софтуер се отчитат като актив по историческа стойност намалена с начислените от придобиването им амортизация и обезценка. Те се амортизират по линейния метод за периода на техния полезен живот от 6.7 години. Нематериалните активи не се преоценяват. Ръководството извършва годишни прегледи на подлежащите на обезценка активи и в случаите, когато балансовата стойност на актива е по-висока от неговата възстановима стойност, той се обезценява до възстановимата си стойност. Разходите за поддръжка и ремонт на компютърни програмни продукти се признават като разход в момента на възникването им.

2.5 Биологични активи и животновъдна продукция

Като биологични активи се отчитат отглежданите от Дружеството животни – свине. Като нетекущи активи се отчитат животните, представляващи основни стада (продуктивни животни), а като текущи активи – младите животни и животните за угояване.

В баланса са представени по себестойност, тъй като не съществува активен пазар по смисъла на приложимите счетоводни стандарти и не може да се определи с достатъчна сигурност приложима нетна продажна стойност, която да послужи за представяне в баланса на биологичните активи, съгласно изискванията на МСС 41 „Земеделие“. Биологичните активи при тяхното първоначално признаване в баланса са оценявани по цена на придобиване/себестойност. Себестойността на прираста се формира от стойността на преките и косвени производствени разходи за отглеждане и угояване. Себестойността на приплодите включва разходи за отглеждане на продуктивните животни, в т. ч. техния разход за амортизации за периода. Нетекущите биологични активи се оценяват по цена на придобиване/себестойност без начислената амортизация и обезценки. Амортизацията се начислява по линейния метод с амортизационни норми в размер на 15% през полезния живот на активите, представляващ продуктивния период на перезите и свинете майки. Когато балансовата стойност на активите е по-голяма от тяхната възстановима стойност, балансовата стойност се намалява до възстановимата стойност.

Добитата животновъдна продукция се оценява по справедлива цена без разходите при продажбата при първоначалното и признаване. Справедливата цена на животновъдната продукция се определя въз основа на продажната цена за съответния месец.

2.6 Обезценка на нефинансови активи

Нефинансовите активи се преглеждат за наличие на обезценка, когато са на лице събития или има промяна в обектностите, показващи, че балансовата стойност на активите не е възстановима. За загуба от обезценка се признава сумата, с която балансовата стойност надхвърля възстановимата. Възстановимата стойност е по-високата от нетната продажна стойност и стойността в употреба. За да се определи стойността в употреба, активите, в това число основните салда, се групират в най-малките възможни разграничими единици, генериращи парични потоци. Нефинансовите активи, които са обезценени, се преглеждат за вероятно възстановяване на обезценката към всяка дата на баланса.

2 Счетоводна политика (продължение)

2.7 Финансови активи

Финансовите активи, притежавани от Дружеството, представляват заеми и вземания.

Заеми и вземания са недеривативни финансови активи с фиксирани или определени плащания, които не се котират на активен пазар. Те възникват, когато Дружеството дава парични средства, стоки или услуги директно на дебитора без намерение да търгува с тези разчети. Те са включени в текущите активи, с изключение на тези с надеж повече от 12 месеца след датата на баланса, които се класифицират като нетекущи.

Заемите и вземанията на Дружеството се включват в счетоводния баланс в категорията на „Търговски и други вземания“ и „Парични средства и еквиваленти“ (Приложение 2.9 и 2.10).

2.7 Финансови активи (продължение)

Те първоначално се отчитат по справедлива стойност заедно с разходите по транзакцията. Заеми и вземания се отписват, когато правата за получаване на паричните потоци от инвестиции са изтекли или са били прехвърлени и Дружеството е прехвърлило в съществена степен всички рискове и изгоди от собствеността. Заемите и вземанията се оценяват по амортизирана стойност, използвайки метода на ефективния лихвен процент.

Към всяка дата на баланса Дружеството оценява дали съществуват доказателства за това, че финансов актив или група от финансови активи подлежи на обезценка. Тестването за обезценка е описано в Приложение 2.9.

2.8 Материални запаси

Материалните запаси се оценяват по по-ниската от себестойност и нетната реализуема стойност. Стойността при потребление на материалните запаси се определя по метода средно-претеглената стойност. Себестойността на готовата продукция и незавършеното производство се образува от стойността на вложените материали, труд, осигуровки, амортизация, други преки разходи и не включва разходите за лихви. Нетната реализуема стойност представлява очакваната продажна цена в нормалния ход на дейността, намалена с разходите за довършване и тези, свързани с реализацията.

2.9 Търговски вземания

Търговските вземания са дължими суми от клиенти за продажба на стоки и услуги, извършвани в обичайния ход на стопанска дейност. Ако събирането на вземането се очаква да бъде до една година или по-малко (или в нормалния цикъл на стопанската дейност, ако е по-дълъг), те се класифицират като текущи активи. В прогивен случай, са представени като нетекущи активи.

2 Счетоводна политика (продължение)

2.9 Търговски вземания (продължение)

Търговските вземания се признават първоначално по справедлива цена, а впоследствие по амортизирана стойност (като се използва метода на ефективния лихвен процент), намалена с евентуална провизия за обезценка. Провизия за обезценка се прави в случай, че съществува обективно доказателство, че Дружеството няма да бъде в състояние да събере всички дължими му суми, съгласно първоначалните условия по отношение на съответния разчет. Лошите заеми се отписват през годината, в която бъдат установени. Големи финансови затруднения на длъжника, вероятност, че същият ще бъде обявен в несъстоятелност или финансова реорганизация и забавяне или неизпълнение на плащането се смятат за индикатори, че вземането трябва да бъде отписано. Сумата на провизията е равна на разликата между балансовата стойност на вземането и сегашната стойност на очакваните бъдещи парични потоци дисконтирани с първоначалният ефективен лихвен процент.

Балансовата стойност на актива е намалена чрез използването на корективна сметка, а стойността на загубата се отразява в отчета за всеобхватния доход към други разходи. Когато търговско вземане е несъбираемо, то се отписва от корективната сметка на търговските вземания. Последващо възстановяване на стойността, която е отписана, се отразява в намаление на други разходи в отчета за всеобхватния доход.

2.10 Парични средства и еквиваленти

Паричните средства и паричните еквиваленти се отчитат по историческа цена и включват пари в брой, по банкови сметки, други високо ликвидни краткосрочни инвестиции с първоначален падеж до 3 месеца. За целите на отчета за паричния поток, паричните средства и паричните еквиваленти включват пари в брой и по банкови сметки.

2.11 Акционерен капитал

Обикновените акции са класифицирани като основен капитал. Разходите по издаване на нови акции или опции се показват като намаление на собствения капитал, нетно от данъци, от постъпленията.

2.12 Търговски задължения

Търговия задължения са задължения за заплащане на стоки или услуги, които са били придобити от доставчици в обичайния ход на стопанската дейност. Търговските задължения се класифицират като текущи задължения, ако плащането е дължимо в рамките на една година или по-малко (или в нормалния цикъл на стопанската дейност, ако е по-дълъг), ако случаят не е такъв, те се представят като нетекущи задължения. Търговските задължения се признават първоначално по справедлива цена, а в последствие по амортизирана стойност като се използва метода на ефективния лихвен процент.